

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus V. Quem effectum præsent desponsationes Impuberum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

sit, defectum eorum in tali casu non obstat.

ARTICULUS V.

Quem effectum præsent desponsationes Impuberum?

624. Resp. constare ex dictis primò, desponsationes impuberum, ante compleatum septennium, nullum effectum in ipsis præstare; in parentibus vero, qui ipsorum loco contrahant, obligationem præstandi conatum, ut adeptæ ætate legitimâ, in id, quod eorum loco promiserunt, consentiant; secundò desponsationes impuberum per verba de presenti, factas ante pubertatem naturalem, vel legalem; ipso jure nullas esse, si enim factæ sunt cum impedimento dirimente; at quoniam, ut dictum est, num. 83. eo casu valent in vim Sponsalia de futuro, illis idem, qui his effectus tribuendus. Cum autem impuberes, septennio maiores, Sponsalia de futuro validè, licetque contrahant, quantum est vi ætatis, de his quæstio est, quos effectus præstant? 1. an obligent naturaliter; 2. an sint mutuo ipsorum consensu indissolubilia? 3. an, & qualiter præstant impedimentum publicæ Justiciæ, seu honestatis? sed ad. 1. constat ex n. 146. ad 2. d. n. 611. ad 3. ex dictis d. n. 196.

625. Pro reliquis ad hunc titulum pertinentibus not. 1. quando in c. Tua nos. I. h. t. dicitur, quod Pater pro filio impubere (qui minor est septennio) possit Sponsalia contrahere, quæ, cum adoleverit, tenetur adimplere; pro pubere vero non, nisi consentiat, textum non intelligi debito præcepti, sed honestatis, ut diximus loc. cit. sicut enim filius, vel filia honestè exigit consensum Patris, quando vult nubere, quin eo non perito viuetur matrimonium contractum, ut docet Covarr. de sponsal. pag. 2. cap. 3. §. 8. num. 1. & complures alii: sic etiam honestè sequitur Sponsalia parentum pro impubere contracta, quin illis neglectis contrahens cum alia, exinde hic contractus invalidetur.

626. Not. 2. quando dicitur, Patrem pro impubere infra septennium constituto posse contrahere Sponsalia, non autem pro pubere, nisi consentiat, non esse intelligentum, quod ea Patris promissio pro im-

pubere, quantumvis à Promissario acceptata, etiam cum reprobatione, faciat Sponsalia vera, & in re (hac enim non stant sine consensu proprio personarum præstato, vel personaliter per ipsosmet Sponsos, vel Procuratorem ab ipsis ad hoc specialiter constitutum) sed tantum Sponsalia in spe, & tacite imbibita conditione, si, cum propriâ voluntate contentire poterit, ratum habuerit, quod ejus nomine à parente gestum est.

Ne tamen ea verba (omnino debet) careant effectu, qui eis *preter debitum honestatis* tribui potest, dicendum aliqui existimant, ultra debitum honestatis, etiam aliud debitum imponi liberis ex Sponsalibus à Patre pro illis contractis, dum ipsi consentire nondum valent, nimurum, non recedendi ab illis, antequam ad annos, in quibus ipsis consentient possint, perveniant, id, quod est *septennium completum*. Pro hac opinione apud Barbos. in c. 1. b. t. n. 6. refertur Covarr. lib. 3. variar. c. 14. num. 3. & alii. Verum, et si hoc probabiliter datur, hæc tamen obligatio, *expectandi septennium*, ut filio infanti resiliere licet à Sponsalibus à Patre contractis pro eo, ex contractu Patris, tanquam sponsalio provenire non potest; nam hoc supponit filium absque consensu suo, dictis aut factis expresso, obligari ex Patris promissione, & Sponsalia statim valere, quod est falsum, ex c. unic. 30. q. 2.

Idem habetur in c. Unico, b. t. in 6. 628 ubi expressè dicitur, Sponsalia amborum infantium, vel alterius tantum, per supervenientiam majoris ætatis, non validari, nec publicam honestatem induci, nisi fuerint ratificata expressè, vel tacite, verbo, vel facto, aut cohabitatione. Sic Alagona in Compend. pag. 571. Sanchez, lib. 1. D. 16. num. 5. & seqq. & observandum in cit. c. unic. §. idem quoque, addi: Sponsalia per verba de presenti contracta inter impubrem, & pubarem, vel inter impuberes, non proximos pubertati, valere ut Sponsalia de futuro.

Not. 3. in c. Acceptit. 5. b. t. haberit, si 629 puella ante desponsationem septimum annum compleverat, licet Vir ab ea desponsatione ipsius puella, ipso jure fuerit absolutus, cum ea in ipsum consentire noluerit, in honestum videri, ut Matrem habeat, cuius filia sibi fuit desponsata; & ex

ex hoc à nonnullis deduci; impedimentum publicæ honestatis nafci ex Sponsalibus principio validis, sed mutuo Sponsorum consensu iterum dissolutis. Verum hæc deductio ex eo textu non rectè sic; nam ut diximus supra, Sponsalia, de quibus loquitur textus, non mutuo Sponsorum consensu, sed ipso jure dissoluta sunt, ut liquet ex verbis allatis. Qui enim dicunt in casu, quo mutuo Sponsorum consensu dissolvuntur, non nafci impedimentum, iusticie publicæ, id fundant in eo, quod talia Sponsalia non habeant mutuam consensum in utroque firmitatem.

630. Not. 4. in casu, quo mulier aliquem, tanquam Virum suum sibi vindicare contendit, & per idoneos testes probare nequit, quod alter, cum haberet debitam ætatem, (nimirum, quod, dum esset 14. vel circa finem anni XIV.) in eam consenserit, illum à Mulieris impetritione absolvendum esse, & ad alia vota transeundi

dandam licentiam, si is juramento affirmet, se nunquam in eam, dum in ea ætate esset, consensisse. Sic Urbanus III. in c. Attestationes. 10. b. t.
Not. 5. quando supra diximus ex c. 631.
de illis. 7. b. t. quod si major cum minore contraxit, exspectare debeat hujus pubertatem; & non ille, sed iste pubes factus resilire possit, intelligendum esse, si major sponte, ac non invitus contraxit, id quod expresse habetur in c. ex Literis. ii. hoc. tit. ubi casus est de puella pubere, desponsata puer IX. vel X. annorum, & sub hoc ad domum Patris pueri de voluntate parentum potius, quam sua, traducta, que dolens, & invita, minis parentum impulsa, per annum & amplius ibidem comorata, tandem ad propriam domum recessit, non exspectato tempore, dum puer annum XIV. compleceret, liberata fuit.

QUÆSTIO III.

Ad Titulum III. de clandestina desponsatione.

Et si desponsatio propriè supponat pro Sponsalibus de futuro c. sufficit. 4. de sponsal. hoc tamen titulo supponit etiam pro matrimonio, seu Sponsalibus de presenti, ut colligutur ex c. Tua nos. 26. cod. Ceterum desponsatio clandestina dicitur, quæ sic occulte fit, quod exinde legitimi testes vel probatio non appareant, ut dicitur c. Quod nobis. 2. b. t. Et quatuor Pereyra in Eluditar. n. 1672 enumeret 6. modos, quibus matrimonia clandestinè fieri dicuntur. 1. si contrahant sine testibus; 2. si consummant ante nuptiales benedictiones; 3. quando contra fidem primorum Sponsalium alia Uxor dicitur; 4. quando ante legitimam ætatem ineuntur; 5. quando contrahuntur tempore, quo solennitas nuptiarum prohibetur ab Ecclesia; 6. quando omisis denuntiationibus celebrantur: rectius tamen P. Sanchez. lib. 3. hic D. i. num. 3. duplex tantum agnoscit clandestinum; primum in quo testes

Tom. IV.

jure requisiti deficiunt; vocarique solet clandestinum simpliciter; alterum, in quo solum desiderantur denuntiationes, petitta ab Ecclesia; ad perfectam ejus publicationem, & dicitur clandestinum secundum quid; de quibus in praesenti.

ARTICULUS I.

De matrimonio simpliciter clandestino.

Clandestinitas, quæ datut per defec-
tum præsentia Parochi, & Testium, olim
matrimonia sic clandestinè celebrata red-
debat quidem per se illicita, sed non invalida.
Illicita ex c. Nullus, 30. q. 5. ubi ex
literis Hormisdæ Papæ habetur: nullus
fidelis, cuiuscunq[ue] conditionis sit, occulite nu-
ptias faciat: sed benedictione accepta à Sa-
cerdote, publice nubat in Domino.

Dixi: per se illicita olim fuisse ma-
trimonia clandestina, nimis sine testibus
contrafacta; quia ex se nihil deerat quoad
substantiam; & inhibita erant solum
ratio-

X

ratiō-